

HẸN HÒ

Anh đã nói, từ khi vừa gặp gỡ:

“Anh rất ngoan, anh không dám mong nhiều

“Em bằng lòng cho anh được phép yêu;

“Anh sung sướng với chút tình vụn ấy”.

Em đáp lại: “Nói gì đau đớn vậy!

“Vừa gặp anh em cũng đã mến rồi

“Em phải đâu là ngọn nước trôi xui;

“Chưa hy vọng sao anh liền thất vọng?”

Lời nói ấy về sau đem gió sóng

Cho lòng anh đã định chỉ yêu thôi;

Anh tưởng em là cửa của anh rồi,

Em mắc nợ, anh đòi em cho được

Đấy, ai bảo em làm anh mơ ước!

Lúc đầu tiên anh có mộng gì đâu!

Tưởng có nhau ai ngờ vẫn xa nhau,

Em ác quá! Lòng anh như tự xé...

BÀI THƠ TUỔI NHỎ

Giơ tay muốn ôm cả trái đất
Ghì trước trái tim, ghì trước ngực
Cho đây trước mắt khoảng cô đơn
Bao la muôn trời, sâu vạn vực.

Làm sao sống được mà không yêu
Không nhớ không thương một kẻ nào...
Hãy đốt đời ta trăm thứ lửa
Cho bùng tia mắt độ tia sao!

MÙA THI

Thơ ta hơ hớ chưa chồng
Ta yêu, muốn cưới, mà không thì giờ
Mùa thi sắp tới! Em Thơ
Cái hôn âu yếm xin chờ năm sau!

VÔ BIÊN

Như kẻ hành nhân quáng nắng thiêu,
Ta cần uống ở suối thương yêu;
Hãy tuôn âu yếm, lừa mơn trớn,
Sóng mắt, lời môi, nhiều thật nhiều!

Chớ nên tiết kiệm, hỡi nàng tiên!
Ta được em chăng, lại mất liền:
Vớ bạn ân tình hay vớ cảnh,
Nơi nào ta cũng kiếm Vô biên.

Những phen reo hót, những cơn say,
Những lúc mây đen ám mặt mày,
Là lúc rời xa muôn thế giới
Đến vờn trong dạ cánh chim bay...

Trời cao trêu như chén xanh êm;
Biển đắng không nguôi nỗi khát thèm.
Nên lúc môi ta kê miệng thắm
Trời ơi, ta muốn uống hồn em!

ĐƠN SƠ

Em nói trong thư: “Mấy bữa rày,
“Sao mà bướm bướm cứ đua bay;
“Em buồn em nhớ, chao! em nhớ!
“Em gọi thầm anh suốt cả ngày.

“Ngoài ấy vui không, anh của em?
“Trong này đã có nắng vàng êm;
“Mỗi lần nắng rọi, em ra cửa,
“Em nghĩ gì đâu, đứng lặng im.

“Mùa xuân khó chịu quá đi thôi!
“Cảnh đẹp làm em thấy lẻ loi,
“Chim hót xui em nghe quạnh quẽ:
“Hay là anh đã bỏ em rồi?

“Ồ! mới nghiêng mình xem nước trong,
“Vui mừng em thấy má em hồng...”
Em tôi ăn nói vô duyên quá!
Em đốt lòng anh, em biết không?

TƯƠNG TƯ CHIỀU

Bữa nay lạnh mặt trời đi ngủ sớm,
Anh nhớ em, em hỡi! Anh nhớ em.
Không gì buồn bằng những buổi chiều êm,
Mà ánh sáng nhòa dần cùng bóng tối.
Gió lướt thướt kéo mình qua cỏ rói;
Vài miếng đêm u uất lẫn trong cành;
Mây theo chim về dãy núi xa xanh
Tùng đoàn lớp nhịp nhàng và lặng lẽ.
Không gian xám tưởng sắp tan thành lệ.
Thôi hết rồi! Còn chi nữa đâu em!
Thôi hết rồi, gió gác với trăng thêm,
Vội sương lá rụng trên đầu gần gũi.
Thôi đã hết hờn ghen và giận dỗi.
(Được giận hờn nhau! Sung sướng bao nhiêu!)
Anh một mình, nghe tất cả buổi chiều
Vào chậm chậm ở trong hồn hiu quạnh.

Anh nhớ tiếng. Anh nhớ hình. Anh nhớ ảnh.
Anh nhớ em, anh nhớ lắm! Em ơi!

Anh nhớ anh của ngày tháng xa khơi,
Nhớ đôi môi đang cười ở phương trời,
Nhớ đôi mắt đang nhìn anh đắm đắm.
Em! xích lại! và đưa tay anh nắm!
Gió bao lần, từng trận nhớ thương đi,
Mà kỷ niệm ôi, còn gọi ta chi...

VỚI BÀN TAY ẤY

Với bàn tay ấy ở trong tay,
Tôi đã nguôi quên hận tháng ngày,
Một tối trăng cao gieo mộng tưởng
Vào lòng gió nhẹ thả thơ bay.

Một tối bầu trời đắm sắc mây,
Cây tìm nghiêng xuống cánh hoa gầy
Hoa nghiêng xuống cỏ, trong khi cỏ
Nghiêng xuống làn rêu, một tối đầy.

Những lời huyền bí tỏa lên trăng,
Những ý bao la rủ xuống trần,
Những tiếng ân tình hoa bảo gió,
Gió đào thổi thả bảo hoa xuân.

Bóng chiều đi vụt: bỗng đêm nay
Tôi lại đa mang hận tháng ngày
Dưới ánh trăng cười, tôi kiếm mãi
Dấu bàn tay ấy ở trên tay

THƠ DUYÊN

Chiều mộng hòa thơ trên nhánh duyên,
Cây me ríu rít cặp chim chuyền.
Đỏ trời xanh ngọc qua muôn lá,
Thu đến nơi nơi động tiếng huyền.

Con đường nhỏ nhỏ, gió xiêu xiêu,
Lả lả cảnh hoang nắng trở chiều
Buổi ấy lòng ta nghe ý bạn,
Lần đầu rung động nỗi thương yêu

Em bước điềm nhiên không vương chân,
Anh đi lững đững chẳng theo gần,
Vô tâm nhưng giữa bài thơ dịu,
Anh với em như một cặp vần.

Mây biếc về đâu bay gập gập,
Con cò trên ruộng cánh phân vân.
Chim nghe trời rộng giang thêm cánh,
Hoa lạnh chiều thưa sương xuống dần.

Ai hay tuy lặng bước thu êm,
Tuy chẳng băng nhân gạ tỏ niêm,
Trông thấy chiều hôm ngơ ngẩn vậy,
Lòng anh thôi đã cưới lòng em.

MỜI YÊU

Ngày trong lấm, lá êm, hoa đẹp quá,
Nhan sắc ơi, cây cỏ chói đầy sao;
Tháng giêng cười, không e lệ chút nào,
Bằng trăm cánh cửa bướm chim rổi rắm.

Ai có biết mùa xuân lên nặng lấm
Trên cành hồng và trong những trái tim?
Nghe điệu lòng hương ứng với ca chim,
Tôi tự thấy lạc loài trong nắng mới

Mở miệng vàng... và hãy nói yêu tôi...
Dù chỉ là trong một phút mà thôi..
Đã bao lúc màu hoa đem nhớ tới,
Biết nhớ ai, đành chỉ nhớ xa xôi

Lời ái ân ngừng lại ở trên môi,
Mặt ánh sáng tha hồ reo trên nội
Năm nay lại vương bồi hồi gió sợi.
Năm nay hương dây lại tới bồi hồi.

Một trời mơ đang cầu nguyện trong tôi,
Chờ một tiếng để bùng lên hạnh phúc.

Mở miệng vàng...và hãy nói yêu tôi,
Dù chỉ là trong một phút mà thôi!...

Cần chi biết ngày mai hay bữa trước?
Gần hôm nay thì yêu dấu là nên.
Tôi ưng đùa, người hãy cợt thản nhiên:
Ta tưởng tượng một tình duyên mới nụ

Người được nói, tôi được nghe là đủ
Thực càng hay, mà giả dối lại sảo
Gặp nhau đây, ai biết tự thời nào;
Xa nhau nữa, ai đoán ngày tái hội!

Mở miệng vàng, và hãy nói yêu tôi,
Dù chỉ là trong một phút mà thôi..

Hỡi nhan sắc, ngại ngần chi không nói,
Cho trời thêm xanh, cho cảnh càng xinh,

Cho dư âm vang động của lời tình
Làm êm ấm đôi ngày xuân trống trải
Tôi lắng đợi! Nhịp lòng tôi đứng lại!
Tôi cần tin! Tôi khao khát được nhằm!
Cho tôi mơ một ảo tưởng thâm trầm,
Và mặc kệ, nếu đó là dối trá!

Mở miệng vàng! Và hãy nói yêu tôi!
Dù chỉ là trong một phút mà thôi!

BÊN ẤY BÊN NÀY

Lòng ta trống lấm, lòng ta sụp
Nnhư túp nhà không, bốn vách xiêu
Em chẳng cứu giùm, em bỏ mặc
Mưa đưa ta đến bến đìu hiu

Em ở bên mình: Ta ngó say;
Song le bên ấy với bên này
Cũng xa như những bờ xa cách
Không có thuyền qua, không cánh bay.

Ta thấy em xinh, khẽ lác đầu
Bởi vì ta có được em đâu!
Tay kia sẽ ập nhiều tay khác
Môi ấy vì ai sẽ đợm màu.

Họ sẽ ôm em với cánh tay
Và em yêu họ đến muôn ngày
Thôi rồi! Em chẳng thờ ơ nữa
Như đối cùng ta tự bấy nay.

Như đôi cùg ta giữ cảnh mưa
Mà lòng không hiểu, trán bơ vơ
Không tãg âu yếm trong câu nói
Trong mắt còn nguyên vẽ hững hờ.